

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Lajos Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt Felperesnek a dr. Prander László Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt Alperes ellen szállítmányozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. október 16. napján kelt 8.G.40.275/2007/6. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes megbízta a felperest 3500 db antenna szállítmányozásával, amelyből 500 db-ot 2004. április 8-a körüli érkezéssel Kínából Budapestre Hamburgon át, míg 3000 db-ot április 14-i érkezéssel Budapestre Koperen keresztül kért továbbítani.

Az alperes megkeresésére a felperes 2004. április 2-án ajánlatot adott az újabb küldemények szállítmányozására 4100,-USD díj ellenében, mely tartalmazta a tengeri fuvardíjat, a kikötői költségeket, a vasúti fuvardíjat, valamint a nemzetközi közúti fuvardíjat Koperből Prágába és az üres konténer leadási költségét. Az

ajánlatot a felperes 2004. június 30-ig tartotta fenn. Az alperes a felperes ajánlatát szóban elfogadta.

Az alperes ügyvezető igazgatójának 2004. március 22-én küldött e-mailjére a felperes ugyanezen a napon adott válaszában tájékoztatta a hajóstársaságot arról, hogy a konténert a kikötőbe 2004. március 29-én kell szállítani a feladónak ahhoz, hogy 29-én elhajózzon. Az alperes 2004. március 30-án küldött e-mailben érdeklődött az áru Koperbe érkezéséről és kérte, hogy közölje a felperes milyen okmányok megküldését tartja szükségesnek mindhárom küldeménnyel kapcsolatban. A DVD-kel összefüggésben az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy 2004. március 29-én kellett volna a kikötőből az árunak kihajózni. Kérte a felperest, hogy közölje melyik hajóra rakodják fel az árut és mikor lesz előreláthatólag Budapesten. Ugyanazon a napon a felperes ügyintézője tájékoztatta az alperest mindhárom küldemény tárgyában arról, hogy a vasúti fuvarozással 2-3 nap mire Budapestre megérkezik az áru Koperből.

Az alperes ügyvezető igazgatója 2004. április 2-án kért tájékoztatást a DVD-k sorsáról hivatkozva arra, hogy amennyiben április 5-én kerül a hajóra és április 26-án Koperbe érkezik, az árut mikor lehet leghamarabb Prágába továbbítani. Az alperes ügyvezető igazgatója 2004. április 5-én kért e-mailben tájékoztatást a felperestől arról, hogy a DVD a kikötőből elhajózott-e. A válaszban a felperes arról tájékoztatta az alperest, hogy a hajó a kikötőből a konténerrel április 5-e helyett a hajó késése miatt előreláthatólag április 8-án indul. A felperes 2004. április 6-án a DVD-kel kapcsolatban arról tájékoztatta az alperest, hogy a hajó a kikötőből április 8-án indul és legjobb esetben május 3-án érkezik meg Koperbe és onnan közúton Prágába előreláthatólag május 6-án. Felhívta a figyelmet arra, hogy a hajó, a tehergépkocsi indulások, érkezések tervezett időpontjai nem fixek, késések, balesetek, vis maior befolyásolhatják a megadott időpontokat, így azok mindig csak tájékoztató jellegűek.

Az alperes megküldte a felperes részére 2004. május 5-én Koperből Prágába végzendő közúti fuvarozáshoz szükséges adatokat. Az alperes 2004. május 17-én és május 18-án ismételten kérte a felperestől a szállítási költség kalkulációjának a megküldését.

A felperes 2004. május 17-én 880.921,-Ft szállítmányozási díjról állított ki számlát 2004. május 21-i fizetési határidővel.

Az alperes 2004. május 28-án a felperesi késedelemre való hivatkozással a számla kifizetését megtagadta, mivel a szállítási időhöz képest 11 nap késedelem történt és mint szállítmányozó a hajóstársaság és a megbízott szállítmányozó késedelméért felelősséggel tartozik. A szállítási időhöz képest két hét késedelem a felperesi társaság mulasztásának tekinthető, melyből egy teljes hét amiatt volt, hogy a konténer nem fért fel a Koperbe menő hajóra. Az alperes ügyvezető igazgatója kifogásolta azt, hogy miért nem lehetett helyet foglaltatni a küldeménynek a hajón, vagy ha túlfoglalás van, miért nem lehetett arra előre felkészülni, hivatkozva arra, hogy az áru sürgős továbbításáról tudomása volt a felperesnek. Az alperes ügyvezető igazgatója kifogásolta, hogy a késéssel az információt az utolsó pillanatban kapta meg mindvégig a szállítmányozás során. Egyidejűleg kárigényt jelentett be, mivel a késedelem miatt nem került átvételre 1000 db DVD az alperes cseh partner cégétől a vevő elállása miatt. Az alperes ügyvezető igazgatója

elismerte, hogy a gyártó két hetet késett, de álláspontja szerint a felperes is közrehatott a késedelemben, emiatt a felperesi társaságnak is az alperesnél keletkezett anyagi kára viselésében ki kell vennie a részét. Hivatkozott továbbá arra, hogy 500 db DVD értékesítésére kötött megállapodást a T-val, amit a késedelem miatt nem tudott eladni.

A fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes az alperest 888.921,-Ft, ennek 2004. május 22-től a kifizetés napjáig számított Ptk. szerinti késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Kereseti kérelmének a jogcímét az eljárás során a Ptk. 514. § (1) bekezdésére módosította hivatkozva arra, hogy a felek között szállítmányozási szerződés jött létre. Előadta, hogy kellő gondossággal járt el a fuvarozó, illetőleg a igénybe vett szállítmányozó kiválasztása során, amit igazolnak a felek közötti e-mail váltások. A felperes hivatkozott a Ptk. 515. § (1) bekezdésében foglaltakra is, arra, hogy a szállítmányozónak a fuvarozó vagy más szállítványozó megválasztásában, az útirány megállapításában és egyéb kötelezettségeik teljesítésében a gazdaságosság és a küldemény biztonságának figyelembevételével kell eljárnia. Utalt arra, hogy az igénybe vett J.S. Kft.-vel több éve dolgozik, melynek bizonyítására csatolta a korábbi együttműködés során keletkezett számlák másolatát. Előadta, hogy az ajánlatát az alperes elfogadta, megküldte a fuvarozás teljesítéséhez szükséges dokumentumokat, így a számlát, valamint a csomaglistát. A fuvarszközt megfelelő időben és helyen fuvarozásra alkalmas állapotban a fuvarozó kiállította, a feladó kínai társaság azonban késedelembe esett, ezért volt kénytelen a felperes új szállító hajóról gondoskodni.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének a jogalapját és összegszerűségét nem vitatta, egyúttal a szállítványozási díj összegének erejéig beszámítási kifogást terjesztette elő a Ptk. 515. § (1), 516. § (1) és (2), 520. § (1) és a 339. § (1) bekezdéseire hivatkozással.

Előadása szerint a kínai feladó 2004. április 3-án leszállította az elektronikai árut a kikötőbe, melynek alapján elhajózhatott volna a küldemény, a tényleges szállításra azonban csak április 8-án került sor. Ezt követően Pireuszban egy hetet késett a hajó, az áru április 13-án érkezett meg Koperbe, majd a Prágai Vámhivatalba még további 3 napos késedelemmel szállította le a fuvarozó az árut. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, mivel a fuvarozási határidő lejártát követően az alperes sürgető megkereséseire adott csak választ, amelyek részlegesek és nem helytállóan voltak. A feladói késedelmén túl jelentős időtartamú, mintegy kéthetes késedelem róható fel a fuvarozónak.

Az alperes szerint a felperes nem igazolta a közreműködő szállítványozó teljesítőképességét az adott viszonylatban; nem kísérete figyelemmel a felperes az áru fuvarozásának sorsát annak ellenére, hogy tudomása volt arról, hogy az áru leszállítása az akciós értékesítés miatt sürgős az alperesnek; nem tett meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy az áru időben a megbízóhoz jusson. Nem adott a szállítványozónak további utasításokat, hogy a fuvarszervezés a leghatékonyabb legyen.

Beszámítási kifogásként az akciós értékesítés elmaradásából származó vagyoni kárt elmaradt haszonként érvényesítette, amely az eredeti akciós értékesítés esetén, illetőleg a későbbiek során a tényleges eladásnál jelentkező bevétel különbségét jelentette, amely számítása szerint 2.592.808,-Ft.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy a Ptk. 516. § (2) bekezdése nem eredményfelelősséget jelent a szállítványozó felé. Arra hivatkozott, hogy a 2004. április 2-i ajánlata módosított útvonalat tartalmaz, figyelemmel a gyártó késedelmére, melyet elfogadott az alperes. Az alperesnek tudomása volt a késedelemről, nem mondta vissza az árut, átvette, a kárigényt csak a szállítványozási díj kifizetésekor jelezte. Utalt a felperes a Ptk. 520. § (1) bekezdésének második fordulatra, utalva a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltakra, nem vitatva azt, hogy az alperest kár érte, de az okozati összefüggést, a felperes részéről a jogellenesség fennállását az alperes nem bizonyította, amely a kártérítés egyik feltétele.

A Fővárosi Bíróság a 2007. október 16. napján kelt 8.G.40.275/2007/6. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 888.921,-Ft-ot és annak 2004. május 22-től a megfizetés napjáig számított mindenkor évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamatát, valamint 102.000,-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek között a Ptk. 514. § (1) bekezdésében szabályozott szállítványozási szerződés jött létre.

Az alperes beszámítási kifogása tárgyában a szerződéskötés körülményeire, valamint a szerződéskötés teljesítése körében meghallgatta a felek részéről eljáró személyeket, akik egyezően adták elő, hogy 2004. április 2-án kelt árajánlatban foglalt tartalommal jött létre a felek között a szállítványozási szerződés. Az alperesi társaság alkalmazottja **Sz. J.** tanúvallomásában elmondta, hogy írásban nem került rögzítésre a határidő, telefonon **Sz. V.** felperesi alkalmazottal azonban azt közölte. A tanú előadta, hogy a T-val kötött megállapodás szerint 2004. április 28-a volt az akció kezdete, amelyhez kötve voltak, így a megállapodás alapján április 14-ig kellett volna beérkeznie az árunak. Előadta továbbá, hogy az eredeti beszállítási határidőhöz képest **Sz. V.** telefonon arról tájékoztatta, hogy lehet 2-3 napos késés. Március végén le kellett mondani az árut, és szeptemberben veszteségesen lehetett azt értékesíteni. Hivatkozott a tanú arra, hogy a felek közötti levélváltásból kitűnik, hogy késve és csak félinformációkat kaptak. Az egyhetes késésről akkor szerzett tudomást, amikor Pireuszban át kellett rakodni egy kisebb hajóra a konténert. Ekkor közölte **Sz. V.**, hogy a kisebb hajóra nem került rá a konténer a túlfoglalás miatt. A tanú elmondta még, hogy 2004. április 2-án, amikor módosításra került az útvonal, annak a visszaigazolásokor tudták, hogy az áru késik, el kellett tolni az akciót, amit ekkor már töröltek is.

Sz. V. felperesi alkalmazott tanúvallomásában előadta, hogy a felrakás időpontját és a módosítást az alperestől kapták meg. A hajó késett, tájékoztatást adott arról, hogy mikor érkezik az áru Koperbe. A hajó késését, az áru kikötőbe érkezését közölte, amint megkapta a **J.S.** Kft.-től az információt. Előadta még, hogy amikor tájékoztatást adott az áru késéséről, akkor közölte **Sz. J.**, hogy sürgős az áru, ezt

továbbította a **J.S. Kft.-nek**. Elmondta azt is, hogy az alperes körülbelüli határidőt adott, ezt szóban közölte **Sz. J.**.

Az elsőfokú bíróság **Sz. V.** és **Sz. J.** tanúkat szembesítette, amely nem járt eredménnyel. **Sz. V.** a szembesítés során fenntartotta azt a nyilatkozatát, hogy a felperes nevében határidőt nem vállalt.

F.I. Z. felperesi ügyvezető igazgató tanúként történő meghallgatásakor előadta, hogy az alperes kérésére adtak árajánlatot, két fuvar teljesítettek ugyanezen viszonylatban. Az elsőnél a gyártó két hetet késett, a második fuvarnál a gyártó három hetet késett és ezzel felborította az előre betervezett menetrendet. Elmondta, hogy nem merült fel a fuvarozó felé az igényérvényesítés kérése. Tengeri fuvarozó felé nem lehet érvényesíteni az igényt a felelősség korlátozásának módjára tekintettel, amely szerepelt a Bill of Lading-ben. A szerződésben sem szerepel konkrét fuvarozási időtartam és az általa kötött szerződésekben sem.

A **J.S. Kft.** mint szállítványozó részéről **F.Z.** tanúkénti meghallgatására is sor került, aki elmondta, hogy határidőt nem vállaltak, a várható indulás és a várható érkezés idejét közölték.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem igazolta, hogy a kárenyhítési kötelezettségének mennyiben tett eleget.

A felperes 2004. március 22-én 11.47-kor az alperesnek küldött e-mailben tájékoztatta arról, hogy megpróbálja az első lehetőséggel elhozatni az árut, mivel a feladó késedelme miatt új időpontra kellett hajót foglalni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Az e-mail váltások alapján bizonyítható a hajóstársaság késedelme, ami a szállítványozó tevékenységétől függetlenül következett be. **Sz. J.** tanúvallomásában elismerte, hogy 2004. április 2-án tudomásuk volt az áru késedelméről, ekkor már törölték az akciót, így az ebből eredő kár nem a szállítványozó magatartásával, hanem az alperes által is elismerten a gyártó késedelmével áll okozati összefüggésben. A tanúbizonyítás eredményeként nem állapítható meg az az alperesi hivatkozás, hogy határidőt vállalt volna a felperes. A további késedelem a fuvarozónak felróható, melyre a felperes mint szállítványozó kellő tájékoztatást adott az alperesnek, amit alátámaszt a **J.S. Kft.** részéről eljáró ügyintéző, **F.Z.** tanúvallomása. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a Ptk. 515. §-a szerint megfelelő gondossággal választotta ki az igénybe vett szállítványozót; az alperesi beszámítási kifogást elutasította a Ptk. 520. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában, mivel a felperes a Ptk. 515. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett, az alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján nem bizonyította a kártérítés törvényi feltételeinek fennállását, így a felperes jogellenes magatartását, a kár és a károkozó magatartás közötti okozati összefüggést. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Ptk. 518. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a szállítványozási díj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a beszámítási kifogás alapján a felperes keresetének az elutasítását.

Arra hivatkozott, hogy **Sz. J.** alkalmazottjának a tanúvallomásából megállapítható, hogy mivel az alperes megbízható partnernek tartotta a felperesi társaságot, a

szállítási határidő vonatkozásában nem írásban, hanem szóban állapodtak meg a felek. Az alperesi társaság alkalmazottja közölte a felperes kapcsolattartójával, hogy április 14-ig be kell érkeznie az árunak a T-val kötött akciós megállapodás miatt, így a vállalt határidőről és az amiatt is sürgős szállításról a felperesi társaságnak mindvégig tudomása volt. Ezt igazolja a felperes alkalmazottjának az e-mailben közölt tájékoztatása, amely szerint „az eredeti beszállítási határidőhöz képest 2-3 napos késés lehet”.

A megrendelt elektronikai árucikkek az alperes akciót szervezett üzleti partnerénél a T-nál, mivel az elektronikai eszközök késedelmesen érkeztek Magyarországra, ezért az akciós megállapodást a T-nál törölni kellett. Az árut a későbbiek során csak jelentős anyagi veszteséggel tudta eladni. Minderről a felperesnek tudomása volt, azonban a megbízói kár elhárítása érdekében szállítványozói minőségében eljárva gyakorlatilag nem tett semmit.

A tényállásból megállapítható, hogy a peres felek között a Ptk. 514. § (1) bekezdésében meghatározott szállítványozói szerződés, azon belül is a Ptk. 516. § (1) bekezdésében szabályozott ún. közvetett szállítványozás jött létre. A szállítványozási szerződésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint az eredeti szállítványozó részéről más szállítványozó közreműködésének igénybevétele feltételek nélkül lehetséges. A Ptk. 516. § (2) bekezdésében rögzített jogszabályi rendelkezés alapján a felperesnek az alperesi társasággal szembeni felelőssége kimentést nem tűrő ún. eredményfelelősség. A Ptk. 515. § (1) bekezdésében meghatározott szállítványozói alapkötelezettség körében a felperesnek meg kellett volna győződnie arról, hogy a szállítványozó a szállítványozási megbízás, illetve a fuvarfeladat megfelelő időben történő, a gazdaságos és biztonságos teljesítésre képes-e, szerződésszerűen teljesítő szállítványozó hírében áll-e. Emellett figyelemmel kell kísérnie az áru fuvarozás alatti sorsát és szükség esetén a megbízó igényeihez mérten a szerződés teljesítéséhez igénybe vett személyeknek további utasításokat kell adnia.

Álláspontja szerint nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes nem vállalt volna határidőt a szállítványozásra, mivel a már hivatkozott e-mailben 2-3 napos késést jelzett a felperes az eredeti szállítási határidőhöz képest. Mindebből pedig arra lehet következtetni, hogy a felek szóban állapodtak a szállítás határidejéről.

Nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása sem, hogy a perbeli tényállásból kiindulva nem bizonyított a kártérítés törvényi feltételeinek a fennállása a szállítványozás késedelmével összefüggő alperesi kár tekintetében. Összességében bizonyított a késedelmes szállítás miatt elmaradt haszonból származó vagyoni kárát. Egyéb bizonyítási kötelezettsége nem volt, mert a Ptk. 516. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint a szállítványozó az általa választott más szállítványozó tevékenységéért közvetlenül felel, azaz a felelőssége kimentést nem tűrő, eredményfelelősség; azt pedig, hogy a felperes meggyőződött-e arról, hogy a szállítványozó a szállítványozási megbízás, illetve a fuvarfeladat megfelelő időben történő gazdaságos és biztonságos teljesítésére képes-e, szerződésszerűen teljesítő szállítványozó hírében áll-e, továbbá figyelemmel kísérte-e az áru fuvarozás alatti sorsát, és szükség esetén a megbízó igényeihez mérten a szerződés teljesítéséhez igénybe vett személyeknek további utasításokat adott-e, a

felperesnek kellett volna bizonyítania. Ennek a kötelezettségének azonban az elsőfokú eljárás során többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Hangsúlyozta, hogy nem vállalt konkrét határidőt a termék leszállítására, továbbá a 2004. április 2-i árajánlat elfogadásával az alperes kifejezetten elfogadta a módosított útvonalat és az árat. A fuvarozó kiválasztásában megfelelő gondossággal járt el, amit az elsőfokú eljárás során bizonyított is.

Az alperes a fellebbezési kérelmét a másodfokú eljárás során úgy módosította, hogy elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával kérte a kereset elutasítását; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását, amennyiben további bizonyítási eljárás lefolytatására lenne szükség.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmét azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére - álláspontja szerint - nincs ok.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a perbeli jogvita elbírálása szempontjából irányadó jogszabályok helytálló értelmezése alapján, megalapozottan marasztalta az alperest a szállítmányozási díj megfizetésében, elutasítva a beszámítási kifogását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a peres felek között a Ptk. 516. § (2) bekezdésében szabályozott közvetett szállítmányozás jött létre, azaz a szállítmányozó az általa választott más szállítványozó tevékenységéért közvetlenül felel.

Ezen jogszabályi rendelkezés szerint a szállítványozó az alszállítványozó tevékenységéért akkor is felel, ha az alszállítványozó kiválasztásakor úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Amennyiben a szállítványozó a harmadik személyt alszállítványozóként veszi igénybe, tevékenységéért úgy felel mintha saját maga végezte volna (Ptk. 315. §).

Nem vitásan a felperes a J.S. Kft.-vel kötött szállítványozási szerződést, így a felperes által igénybe vett szállítványozó a J.S. Kft. volt.

F.Z., aki a J.S. Kft.-nél szállítványozóként dolgozik, a tanúvallomásában előadta, hogy a felperessel folyamatos üzleti kapcsolatban állnak, tengeri, vasúti és közúti szállítások szervezését is végzik. A jelen perbeli esettel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy határidőt a szállításra nem vállaltak, soha nem is szoktak vállalni, csak a várható indulás és a várható érkezést szokták megjelölni. Amikor a gyártótól tudomást szereztek a késedelemről, azt megelőzően a hajóstársasággal a

szerződést már megkötötték. A felperestől kapott megbízás alapján megadták a kínai partnernek a főparamétereket, aki a feladóval felvette a kapcsolatot, arról pedig a feladó rendelkezik, hogy mikorra kéri az üres konténert. A felperesnek részben írásban, részben szóban, de folyamatosan tájékoztatást adtak az áru sorsáról, annak elhajózásától Pireuszig. Kaptak tájékoztatást a sürgős szállításról, ezt a felperes közvetítette, a hajóstársaságot pedig rögtön megkeresték, hogy az árut az első hajóval továbbítsa. A felperessel együtt közösen próbálták megoldani a problémát, hogy minél hamarabb az áru felkerüljön a hajóra. A hajó késése és a túlfoglalás olyan vis maior, amit nem lehetett kikerülni.

A fenti tanúvallomás és az e-mail-váltások azt bizonyítják, hogy a felperes a perbeli DVD-k szállításával kapcsolatban a Ptk. 516. § (2) bekezdése szerinti szabályozás szerint járt el, azaz folyamatos volt az együttműködés, haladéktalanul értesítették egymást a változásokról, ezért téves az alperesnek az a hivatkozása, hogy a felperes az áru sorsát nem kísérte figyelemmel.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége körében nem bizonyította azt az állítását, hogy a felperessel a szállítási határidőről szóban állapodtak meg.

Sz. J. az alperes alkalmazottja hivatkozott arra, hogy szóban a szállítási határidőben a felperes alkalmazottjával megállapodott, azonban ezt a határidőt maga sem jelölte meg pontosan, csak a T-val kötött megállapodás dátumára és az akció kezdetére hivatkozott naptári napra pontosan; elmondta azt is, hogy 2004. április 2-án a szerződés módosításának visszaigazolásakor már tudták, hogy az áru késik és ekkor már törölték is az akciót.

A felperes a fent kifejtettek szerint konkrét kiszolgáltatási határidőt az árura vonatkozóan nem vállalt, továbbá amikor az alperes érdekéhez fűződő sürgős kiszolgáltatásról tudomást szerzett, azonnal intézkedett az általa megbízott szállítmányozó felé.

A módosított ajánlat elfogadásakor az alperes már tudott arról, hogy az áru felrakására akkor még nem került sor, az nem fog az általa számított határidőre megérkezni, ennek ellenére az áru hajóba történő berakása előtt a szerződéstől nem állt el, az árut átvette, amely körülmények azt bizonyítják, hogy felróható magatartás hiányában a felperest kárfelelősség nem terheli.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fellebbezésre tekintettel kiegészített indokolással - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperesnek a képviseletével felmerült költségét megfizetni; a másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 79. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése

alapján, mérlegeléssel állapította meg és azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2008. év február hó 28. napján

álírkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Németh László sk.
bíró

A kiadmány hitelél:

bírósági tisztviselő